

Ξενοφών, Απομνημονεύματα Δ', IV, 16

Γ1. Αλλά βέβαια και η ομόνοια φαίνεται ότι είναι πάρα πολύ μεγάλο αγαθό για τις πόλεις και πολλές φορές σ' αυτές και οι γερουσίες και οι άριστοι άνδρες συμβουλεύουν τους πολίτες να ομνοούν και παντού στην Ελλάδα υπάρχει νόμος να ορκίζονται οι πολίτες ότι θα ομνοούν και παντού ορκίζονται αυτόν το όρκο. Εγώ, λοιπόν, νομίζω ότι αυτά γίνονται όχι για να κρίνουν τους ίδιους χορούς οι πολίτες, ούτε για να επαινούν τους ίδιους αυλητές, ούτε για να προτιμούν τους ίδιους ποιητές, ούτε για να ευχαριστιούνται με τα ίδια, αλλά για να υπακούουν στους νόμους. Γιατί, όταν οι πολίτες μένουν πιστοί στους νόμους, οι πόλεις γίνονται και πάρα πολύ δυνατές και πάρα πολύ ευτυχημένες. Χωρίς την ομόνοια, όμως, ούτε η πόλη θα μπορούσε να κυβερνηθεί καλά, ούτε ένα σπίτι να διοικηθεί καλά.

Γ2.α.

Επίρρημα εὐδαιμονέσταται		
Θετικός	Συγκριτικός	Υπερθετικός
εὐδαιμόνως	εὐδαιμονέστερον	εὐδαιμονέστατα

Αντωνυμία τοῦτον		
Γενική	Δοτική	Κλητική
τούτου	τούτω	(ὦ) οὔτος

Γ2.β. ἔλοιο, ἔλοῦ

πεισθῶσι

ἐμένεις, ἐνέμεινας

Γ3.α.

ἀγαθόν: κατηγορούμενο στο ὁμόνοια εκ του συνδετικού εἶναι

εἶναι: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο ρήμα δοκεῖ (εἶναι προσωπικό)

ταῦτα: υποκείμενο του απαρεμφάτου γίνεσθαι

τούτοις: αντικείμενο στη μετοχή ἐμμενόντων

τῶν πολιτῶν: υποκείμενο της μετοχής ἐμμενόντων

Γ3.β. πολῖται ὁμονοεῖτε

Το ὁμονοεῖν ως εξαρτώμενο απαρέμφατο από το παρακελεύονται φανερώνει επιθυμία, οπότε θα έχουμε προστακτική στον ευθύ λόγο. Θα έχουμε, επίσης, β' πληθυντικό πρόσωπο, γιατί η προτροπή απευθύνεται προς τρίτους.